

Sygn. akt IC 739/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia SO Dorota Krawczyk
Protokolant	Sekretarz Anna Frankowska

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2019 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko J. P. i K. P.

o zapłatę

- zasądza solidarnie od pozwanych J. P. i K. P. na rzecz powoda (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 94.778,24 zł (dziewięćdziesiąt cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt osiem złotych 24/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16.03.2019 roku do dnia zapłaty;
- zasądza solidarnie od pozwanych J. P. i K. P. na rzecz powoda (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 102.778,24 zł (sto dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt osiem złotych 24/100) za okres od dnia 28.12.2018 roku do 30.01.2019 roku;
- zasądza solidarnie od pozwanych J. P. i K. P. na rzecz powoda (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 98.778,24zł (dziewięćdziesiąt osiem tysięcy siedemset siedemdziesiąt osiem złotych 24/100) za okres od dnia 31.01.2019 roku do dnia 15.03.2019 roku;
- umarza postępowanie co do kwoty 8.000,00zł (osiem tysięcy złotych);
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza solidarnie od pozwanych J. P. i K. P. na rzecz powoda (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 6702,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Dorota Krawczyk

Sygn. akt I C739/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 grudnia 2018 r. powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanych J. P. i K. P. kwoty 102.778,24 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty w ciągu dwóch tygodni od daty doręczenia nakazu zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na

rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwani w dniu 28 listopada 2018 r. zawarli z (...) Bank SA, umowę pożyczki nr (...), na podstawie, której pozwani zobowiązali się m.in. do terminowej spłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz powoda. W związku z brakiem wpłat przez pozwanych doszło do naruszenia warunków zawartej umowy, w związku z czym zadłużenie powstałe na tle jej realizacji zostało z dniem 7 grudnia 2018 roku postawione w stan pełnej wymagalności.

Powód wskazał, że na dochodzoną pozwem kwotę w wysokości 102.778,24 złotych składa się: należność główna (kapitał) w kwocie 97.790,33 zł, odsetki umowne w kwocie 4.183,13 zł, odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 804,78 zł.

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2019r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 13 marca 2019 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. nakazał pozwanym J. P. oraz K. P., aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda A. bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 102.778,24 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty wraz z kwotą 4.902,00,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wnieśli w tymże terminie zarzuty (k.48).

W dniu 29 kwietnia 2019 r. pozwany wniósł zarzuty od nakazu zapłaty, w których wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesowych według norm przepisanych, a na wypadek uwzględnienia przedmiotowego powództwa nie obciążanie pozwanych kosztami procesu w całości. Pozwani kwestionując roszczenie zarówno co do zasady jak i wysokości podnosili w zarzutach: brak dowodu istnienia ważnej umowy oraz brak dowodu przelewu kredytu, brak sposobu wyliczenia kwot składających się na dochodzone roszczenie, sprzeczność umowy kredytowej z zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

Powód podtrzymał swoje stanowisko oraz zaprzeczył wszystkim twierdzeniom pozwanych podniesionych w zarzutach do nakazu zapłaty (k.114 -123).

Pismem z dnia 4 października 2019 roku w związku z wpłatami dokonywanymi przez pozwanych po dniu wniesienia pozwu (w łącznej wysokości 8.000 zł), powód ograniczył powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanych kwoty 101.248,92 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 96 087,25 zł od dnia 16.03.2019 r. do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od kwoty 100 063,24 zł od dnia 31.01.2019 r. do dnia wpłaty tj.: 15.03.2019 r, zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi od dnia wniesienia powództwa tj.; 28.12.2018 r, od kwoty 102778,24 zł do dnia wpłaty tj.: 30.01.2019 r oraz zasądzenie od pozwanych na rzecz Powoda kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego (k.305-307).

Powód cofnął powództwo wraz z zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 8.000zł

Postanowieniem z dnia 07.11.2019 roku Sąd Okręgowy uchylił z urzędu w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani J. P. K. P. w dniu 28.11.2014 r. zawarli z Bankiem (...) S.A. umowę Kredytu gotówkowego nr (...). Na mocy wskazanej umowy i na warunkach w niej określonych Bank (...) S.A. udzielił pozwanym kredytu na okres 108 miesięcy w wysokości 138 407,78 zł.

W ramach umowy pozwani zobowiązali się solidarnie spłacić otrzymaną pożyczkę wraz z należnymi odsetkami umownymi zgodnie z treścią umowy.

Pozwani podpisali umowę kredytu, pozwani złożyli oświadczenie, że uzyskali od Banku wyjaśnienia co do wszystkich zgłoszonych przez nich wątpliwości, wysokości udzielonej kredytu gotówkowego, a także o sposobie naliczenia odsetek oraz opłat, pozwani zaakceptowali warunki umowy i zobowiązali się do ich przestrzegania.

Zgodnie z dyspozycją uruchomienia kredytu, w związku z § 1 Umowy, powód w dniu 2014-11-28 na wyraźne oświadczenie złożone przez pozwanych, dokonał odpowiednio uznania na rachunki bankowe wskazane przez pozwanych.

Pod umową kredytu pozwani oświadczyli, że wszystkie podane przez nich informacje są rzetelne, kompletne i zgodne z prawdą, a tym samym dane zawarte w dyspozycji uruchomienia pożyczki są prawidłowe i zgodne z wolą pozwanych.

Pozwani otrzymali skondensowaną informację na piśmie o wysokości udzielonego kredytu, wysokości prowizji, ilości i wysokości rat, terminie ich zapłaty.

(dowód: umowa kredytu gotówkowego nr (...) k.21-28)

W dniu 4 listopada 2016 roku doszło do prawnego połączenia (...) Banku S.A z wydzieloną częścią banku (...) S.A.

W związku z przejęciem przez (...) Bank S.A. części majątku podmiotu Bank (...) S.A. przedmiotowa wierzytelność została przeniesiona na rzecz przejmującego.

(dowód: odpis wyciągu z planu podziału Banku (...) S.A, odpisu KRS nr: (...) k.15)

Zgodnie ze sporną umową Kredytu gotówkowego nr (...), zawartą przez strony w dniu 28.11.2014 r. strona powodowa udzieliła pozwany na okres od 2014-11-28 do 2023-11-28, kredytu gotówkowego w wysokości:

- 1) 119420,00 zł, udostępnionego na spłatę innych kredytów/pożyczek, oraz na cele konsumpcyjne Kredytobiorcy, stanowiącą całkowitą kwotę kredytu, jaką Kredytobiorca może w sposób dowolny dysponować,
- 2) (...),78 zł, na opłacenie prowizji od udzielonego kredytu,

Od kwoty udzielonego kredytu w wysokości 138.407,78 zł Bank naliczał odsetki. W umowie strony ustaliły, że kwota kredytu przeznaczona na spłatę innych kredytów/pożyczek oraz cele konsumpcyjne Kredytobiorcy, stanowiąca całkowitą kwotę kredytu udostępnioną Kredytobiorcy oraz część kredytu przeznaczona na zapłacenie prowizji i koszty ubezpieczenia o ile występują zostanie wypłacona w dniu 2014-11-28.

Kredytobiorcy upoważnili Bank do przekazania kwoty udzielonego kredytu na wskazane przez siebie rachunki bankowe, celem spłaty innych swoich kredytów:

- 1/ rachunek nr (...), w wysokości 44989,00 zł,
- 2/ rachunek nr (...), w wysokości 10383,00 zł.
- 3/rachunek nr (...), w wysokości (...),00 zł,
- 4/rachunek nr (...), w wysokości (...).00 zł,
- 5/ rachunek nr (...), w wysokości (...).00 zł.

Pozostałą kwotę kredytu przeznaczoną na cele konsumpcyjne w wysokości 34000,00 zł, pozwani otrzymali w formie przelewu na rachunek nr (...) pozwanego K. P..

Wypłata pozostałej części kredytu przeznaczonej na zapłacenie prowizji miało nastąpić poprzez wzajemne potrącenie z kwoty udzielonego kredytu wiarytelności Banku (...).

Zgodnie z treścią § 3. umowy kredytu kredytobiorcy zobowiązani byli ponieść wszelkie koszty związane z zawarciem i realizacją umowy. Kredyt był oprocentowany według stałej stopy procentowej wyrażonej w stosunku rocznym, z zastrzeżeniem us. 12 w dniu zawarcia Umowy oprocentowanie to wynosi 9,90 % w skali roku.

Opłaty i prowizje banku ustalono według zasad i stawek określonych w niniejszej Umowie oraz w W. z (...) Banku (...) S.A dla Klientów Indywidualnych w zakresie udzielania kredytów gotówkowych (Taryfa opłat i prowizji) stanowiących integralną część umowy.

W umowie Bank zastrzegł sobie prawo dokonywania zmiany stawek opłat lub prowizji. Z zastrzeżeniem pkt 6 i 7 poniżej, zmiana stawek opłat lub prowizji z tytułu danej czynności bankowej lub faktycznej mogła nastąpić wyłącznie w przypadku wystąpienia przynajmniej jednej z wymienionych w § 3 pkt 5 umowy przesłanek oraz w zakresie z niej wynikającym:

Przy czym zmiana stawki danej opłaty lub prowizji możliwa była nie częściej niż raz w roku kalendarzowym.

W pkt 9 § 3 umowy wskazano, że na całkowitą kwotę do zapłaty w wysokości 210780,33 zł, składają się:

1/ kwota kredytu udostępniono Kredytobiorcy na spłatę innych kredytów/pożyczek, oraz no cele konsumpcyjne, w wysokości 119420,00 zł.

2/ prowizja od udzielonego kredytu w wysokości 18987,78 zł, wyliczono od kwoty kredytu wskazanej w pkt. 1).

3/ należne B. za cały okres kredytowania odsetki w wysokości 72.372,55 zł, wyliczone od kwoty udzielonego i wypłaconego kredytu wysokości 138.407,78 zł,

Rzeczywista roczna stopa oprocentowania kredytu wynosiła 14.96 %.

Wypowiedzenie Umowy kredytu mogło nastąpić w przypadku niedotrzymania przez Kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez Kredytobiorcę zdolności kredytowej.

Kredytobiorca mógł wypowiedzieć umowę kredytu w każdym czasie bez podania przyczyn. Termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1 wynosił 30 dni i zawiadomienie kredytobiorcy o wypowiedzeniu umowy kredytu miało nastąpić w formie pisemnej, listem poleconym.

W przypadku wypowiedzenia Umowy Kredytobiorca zobowiązał się spłacić całość zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizjami najpóźniej do ostatniego dnia okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia.

Kredytobiorcy własnoręcznym podpisem poświadczyli, że decyzję o zawarciu Umowy podjęli przy pełnej znajomości zawartych w Umowie warunków, po dostarczeniu przez B. informacji i wyjaśnień niezbędnych do podjęcia decyzji o zaciągnięciu zobowiązania kredytowego - w tym do zgłaszanych wątpliwości, jak również, że zostali poinformowani przez przedstawiciela Banku o ryzykach związanych z zaciąganiem zobowiązaniem kredytowym. Ponadto pozwani w zakresie roszczeń powoda wynikających bezpośrednio z umowy kredytu poddali się egzekucji do kwoty 276.815,56 zł.

(dowód: umowa kredytu k. 21-28, w tym oświadczenie o poddaniu się egzekucji k.25, umowa k. 124-132, formularz informacyjny k. 133-136)03.08.2018 roku

Pismem z dnia 03.08.2018 roku – wezwanie do zapłaty, pozwani zostali wezwani do zapłaty zaległości w spłacie kredytu w kwocie 2821,60zł.

Pismem z dnia 13.09.2018 roku – ostateczne wezwanie do zapłaty, pozwani zostali wezwani do zapłaty zaległości w spłacie kredytu w kwocie 4745,20zł.

Pismem z dnia 13 października 2018 roku pozwani zostali wezwani do dokonania w terminie 14 dni od doręczenia niniejszego wezwania spłaty zaległości, która na dzień 28 czerwca 2018 roku wynosiła (...)40 zł.

Ze względu na brak dokonywania wpłat oraz dokonywanie wpłat w niepełnej wysokości raty przez Pozwanych, co wynika z historii uznań na rachunku nr (...), a tym samym niewywiązania się z warunków umowy, sporna umowa została pozwany wypowiedziana pismem z dnia 15.10.2018 roku.

Wypowiedzenie pozwany umowy kredytu nastąpiło z zachowaniem okresu wypowiedzenia określonego w umowie liczonego od dnia doręczenia pisma. Pismo dostało wysłane na adres zgodny z adresem podanym przez pozwanych w umowie kredytu.

Pozwana J. P. odebrała wypowiedzenie umowy dnia 18.10.2018 roku. Pozwany K. P. odebrał wypowiedzenie umowy dnia 18.10.2018 roku. Termin wypowiedzenia upłynął 18 listopada 2018 roku.

(dowód: wezwania do zapłaty z dnia 3 sierpnia 2018 roku k.147 i 148, ostateczne wezwania do zapłaty k.145,146, wydruk z historii uznań na rachunku do dnia wniesienia powództwa k.149-151, wydruk historii rachunku k. 198-207, wypowiedzenie umowy kredytowej k.137-138 wraz z potwierdzeniem odbioru k. 139- 140 oraz k.141-142, k. 143-144 (k.183-197))

Pismem z dnia 12 grudnia 2018 roku powód wezwał pozwanych do uregulowania zaległości w łącznej kwocie 102.615,72 zł w terminie 7 dni od daty niniejszego pisma pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k.29 i 30 , 31 i 32-34v)

Pomimo wezwań pozwani nie uregulowali zobowiązania wynikającego ze spornej umowy kredytu.

W księgach (...) Banku S.A. z siedzibą w W. pozwani posiadali na dzień 28.12.2018 roku solidarnie wymagalne zobowiązanie w wysokości 102.777,24zł z tytułu spornej umowy kredytu.

(dowód: wydruk z historii uznań na rachunku do dnia wniesienia powództwa k.149-151, wyciąg z ksiąg (...) Banku S.A. k. 15, potwierdzenia wpłat dokonanych przez pozwanych k. 210-235, k. 287-288, historia rachunku kredytowego k. 236-255, k. 265-283, zestawienie operacji k. 289-295)

Po dniu wniesienia pozwu do Sądu, pozwani dokonali na poczet zadłużenia dokonali dwóch wpłat w łącznej kwocie 8.000 zł. Pierwsza wpłata miała miejsce w dniu 30 stycznia 2019 roku , druga wpłata dokonana została w dniu 15 marca 2019 roku.

(dowód: zestawienie dokonanych wpłat k.307)

Sąd ocenił i zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne i znajduje podstawę w treści spornej umowy pożyczki.

W myśl art. Art. 69 Prawa Bankowego z dnia 29 sierpnia 1997 r. z póź. zm. (Dz.U. Nr 140, poz. 939), tj. z dnia 22 listopada 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 2357):

ust. 1. Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na

warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

ust. 2. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) kwotę i walutę kredytu;
- 3) cel, na który kredyt został udzielony;
- 4) zasady i termin spłaty kredytu.

Pozwani w zarzutach do nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym kwestionowali roszczenie co do zasady i wysokości. Sformułowali wiele, zupełnie gołosłownych, zarzutów bez poparcia ich faktami, dowodami.

Co do zarzutu niepodpisania ważnej i wiążącej umowy przez pozwanych to należy stwierdzić, iż pozwani podpisali sporną umowę kredytu i nie kwestionowali swoich podpisów. Wzięli również pieniądze ze spornego kredytu i częścią tego kredytu spłacili szereg wcześniejszych swoich zobowiązań poprzez wyrażenie dyspozycji i wskazanie kont i kwot na które mają być przelane pieniądze ze spornego kredytu. Pozostała kwota została przelana na konto pozwanego. W każdym razie pozwani nie udowodnili, aby te zobowiązania wskazane w umowie kredytu nie zostały spłacone, a to na pozwanych ciążył obowiązek udowodnienia, że bank nie przelał tych pieniędzy na wskazane przez pozwanych konta.

Zdumiewający jest fakt spłaty początkowych rat kredytu, którego rzekomo pozwani w ogóle nie otrzymali, wg ich twierdzeń.

Co do wysokości żądania to należy stwierdzić, iż zostało ono w pełni udowodnione.

Do pozwu został dołączony wyciąg z ksiąg rachunkowych banku podpisany przez osobą upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku i opatrzony pieczęcią banku. Dokument ten nie ma wprawdzie mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym (art. 95 ust. 1 a) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (tekst jednolity – Dz.U. z 2017 r., poz. 1876), nie mniej kwalifikacja taka nie pozbawia tego dokumentu mocy dowodowej i wiarygodności, o czym będzie mowa w dalszej części rozważań. Wskazać należy, że dokument ten nie był jedynym dowodem zaferowanym przez stronę powodową na uzasadnienie wysokości zobowiązania pozwanych. Do akt sprawy załączono umowę kredytu podpisaną przez pozwanych i przedstawiciela banku, wyciąg z Taryfy Opłat i Prowizji, Regulamin, harmonogram spłaty (k.28) historię na rachunku obrazującą wysokość zobowiązania pozwanych oraz dokonane przez nich wpłaty, wezwania do zapłaty kierowane do pozwanych wraz z dowodem ich doręczenia. Pozwani zaś negując wysokość swego zobowiązania nie przedstawili żadnych dowodów co do tego kiedy w całości spłacili zobowiązanie, nie wskazali od jakiej daty ewentualnie pozostają w opóźnieniu i jaka powinna być wysokość ich zobowiązania, usiłując niezasadnie przerzucić w całości ten obowiązek na stronę powodową.

Pozwani złożyli na żądanie Sądu potwierdzenia dokonanych przez siebie wpłat, powód przedstawił sposób ich zaliczenia i naliczenia odsetek.

W świetle dowodów złożonych przez stronę powodową, wysokość zobowiązania pozwanych nie budzi wątpliwości. W szczególności wynika to z załączonego do pozwu wyciągu z ksiąg rachunkowych. Wyciąg ten ma moc dowodową dokumentu prywatnego, którego wprawdzie nie dotyczy domniemanie z art. 245 k.p.c., jednakże zgodnie z utrwalonym orzecnictwem dowód z dokumentu prywatnego może być podstawą ustaleń faktycznych, jest samodzielnym środkiem dowodowym, którego moc sąd ocenia według zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c. Mimo nowelizacji prawa bankowego dokonanej ustawą z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. z 2013 r. poz. 777), na co powołuje się też pełnomocnik pozwanych, wyciąg z ksiąg bankowych zawiera złożone w szczególnej formie oświadczenie wiedzy uprawnionych osób, dotyczące danych

zaksięgowanych w księgach rachunkowych. Prowadzenie zaś tych ostatnich poddane jest zarówno regulacji ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 2343) oraz rozporządzenia Min. Finansów z dnia 1 października 2010 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków (Dz.U. z 2013 r., poz. 329), jak i ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 196).

Niezasadny jest również podniesiony przez zawodowego pełnomocnika pozwanych bliżej niesprecyzowany zarzut przedawnienia. W piśmie z dnia 15.07.2019 roku k. 154 zawodowy pełnomocnik pozwanych wskazuje „na fakt niewypowiedzenia umowy przez Powódkę, a co za tym idzie brak natychmiastowej wymagalności całego roszczenia.” Podnosi, że wymagalne mogą być tylko raty w związku z czym podnosi zarzut przedawnienia.

Pozwana J. P. odebrała wypowiedzenie umowy dnia 18.10.2018 roku. Pozwany K. P. odebrał wypowiedzenie umowy dnia 18.10.2018 roku. Termin wypowiedzenia upłynął 18 listopada 2018 roku. Wypowiedzenie było zasadne i skuteczne, bowiem pozwani zalegali z zapłatą rat pozwalających na wypowiedzenie umowy i postawienie całej należnej kwoty w stan natychmiastowej wymagalności.

Zgodnie z art. 117 k.c. – z wyłączeniem sytuacji szczególnych – wszelkie roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 ust. 2 k.c.).

W myśl art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Zgodnie z art. 123 § 1 ust. 1 i ust. 2 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia bądź też przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje.

Roszczenie banku o zwrot kredytu ma związek z prowadzeniem działalności gospodarczej przez bank, a zatem przedawnienie wynosi 3 lata. Termin przedawnienia zaczyna biec od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.). Jeśli kredyt nie jest spłacany, to kredytodawca może ją wypowiedzieć. Wówczas całość niespłaconego kredytu staje się natychmiast wymagalna. Wraz z upływem terminu wypowiedzenia raty, które nie były jeszcze wymagalne, stają się natychmiast wymagalne. W odniesieniu do tych rat trzyletni termin przedawnienia należy liczyć od dnia, w którym upłynął termin wypowiedzenia kredytu.

Skoro sporna umowa kredytu została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 18 listopada 2018 roku, a strona powodowa wniosła pozew w dniu 28 grudnia 2018 roku nie doszło do przedawnienia roszczenia.

Także nie może odnieść zamierzonego rezultatu powoływanie się przez pozwanych na klauzule abuzywne poprzez ustalenie za wysokich: prowizji bankowej i odsetek.

Jeśli chodzi o kwestię wysokości kosztów wskazać należy, że do przedmiotowej umowy znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity – Dz.U. z 2016 r., poz. 1528 ze zm.).

W dacie zawarcia przedmiotowej umowy nie obowiązywał art. 36 lit. a) ustawy o kredycie konsumenckim, który wprowadza limit wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu. Regulacja ta została wprowadzona ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1357) i dotyczy umów zawartych po 11 marca 2016 r. (por. art. 11 pkt 1 ustawy).

Jeśli chodzi o wysokość odsetek należy odwołać się do regulacji zawartej w art. 359 § 2 1 k.c., zgodnie z którym maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne).

Odsetki wynikające z umowy kredytu zostały ustalone przez stronę powodową bez naruszenia powyższej regulacji, w okresie od chwili zawarcia umowy do dnia 8.10.2014 r. odsetki maksymalne wynosiły 16 %, w okresie od 9.10.2014 r. do dnia 4 marca 2015 r. - 12 %, zaś od 5 marca 2015 r. – 10 %.

W umowie zastrzeżone zostały odsetki w wysokości 9,90% w skali roku.

Strona pozwana nie wykazała, aby wysokość prowizji odbiegała od średniej stosowanej przez banki na rynku.

Dlatego też twierdzenia strony pozwanej w zakresie ustalenia wysokości odsetek jak i kosztów pożyczki były niezasadne.

Podstawą orzeczenia o odsetkach był przepis art. 481 k.c. zgodnie z tym przepisem jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

Pozwem z dnia 28 grudnia 2018 r. powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanych J. P. i K. P. kwoty 102.778,24 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty w ciągu dwóch tygodni od daty doręczenia nakazu zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pismem z dnia 4 października 2019 roku w związku z wpłatami dokonywanymi przez pozwanych po dniu wniesienia pozwu (w łącznej wysokości 8.000 zł), powód ograniczył powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanych kwoty 101.248,92 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 96 087,25 zł od dnia 16.03.2019 r. do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od kwoty 100 063,24 zł od dnia 31.01.2019 r. do dnia wpłaty tj.: 15.03.2019 r, zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi od dnia wniesienia powództwa tj.: 28.12.2018 r, od kwoty 102778,24 zł do dnia wpłaty tj.: 30.01.2019 r oraz zasądzenie od pozwanych na rzecz Powoda kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego (k.305-307). Powód cofnął powództwo co do kwoty 8000zł ze zrzeczeniem się roszczenia.

Mając powyższe cofnięcie na uwadze Sąd zasądził solidarnie od pozwanych J. P. i K. P. na rzecz powoda (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 94.778,24 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16.03.2019 roku do dnia zapłaty tj. od dnia następnego po zapłacie w dniu 15 marca 2019 roku kwoty 4000zł. (102.778,24zł – 8000zł=94.778,24 zł)

Sąd zasądził solidarnie od pozwanych J. P. i K. P. na rzecz powoda (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 102.778,24 zł za okres od dnia 28.12.2018 roku do 30.01.2019 roku, tj. do daty zapłaty kwoty 4000zł.

Sąd zasądził solidarnie od pozwanych J. P. i K. P. na rzecz powoda (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 98.778,24zł za okres od dnia 31.01.2019 roku do dnia 15.03.2019 roku.

Sąd na podstawie art. 355§ 1 KPC w związku z art. 203 § 1 KPC umarzył postępowanie co do kwoty 8.000,00zł wobec cofnięcia powództwa ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie.

Sąd wobec ograniczenia powództwa pismem z dnia 4 października 2019 roku w związku z wpłatami dokonywanymi przez pozwanych po dniu wniesienia pozwu w łącznej wysokości 8.000 zł i żądania dalej zasądzenia od pozwanych kwoty 101.248,92 zł (a nie kwoty 94.778,24 zł) oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Z uzasadnienia pisma z dnia 4 października 2019 roku nie wynikało z czego wynika dalej żądana kwota 101.248,92 zł.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu był przepis art. 98 KPC, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy i zasądził solidarnie od pozwanych J. P. i K. P. na rzecz powoda (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 6702,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na co złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika 5400zł, opłata od pełnomocnictwa - 17 zł, uiszczona przez powoda opłata od pozwu w kwocie 1285zł.

Sędzia SO Dorota Krawczyk

Z/ Odpis uzasadnienia wraz z odpisem wyroku doręczyć pełnomocnikowi pozwanych.